



Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-297/2025-32

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u pravnoj stvari tužitelja CROATIA osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, kojeg zastupa punomoćnica Adrijana Jovanović, odvjetnica u Rijeci, Školjić 8 protiv tuženika LOVAČKO DRUŠTVO „LIKA“ GOSPIĆ, Gospić, Ulica Ljudevita Gaja 10, OIB: 84385507534, kojeg zastupa punomoćnik Massimo Činić, odvjetnik u Zagrebu, Radnička cesta 36, radi naknade štete u iznosu od 1.645,76 EUR s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 26. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 25. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO „LIKA“ GOSPIĆ, Gospić, Ulica Ljudevita Gaja 10, OIB: 84385507534 platiti tužitelju CROATIA osiguranje d.d. Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862 iznos od 1.645,76 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 20. lipnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 5,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024. od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tuženiku LOVAČKO DRUŠTVO „LIKA“ GOSPIĆ, Gospić, Ulica Ljudevita Gaja 10, OIB: 84385507534 platiti tužitelju CROATIA osiguranje d.d. Zagreb, V. Jagića 33, OIB: 26187994862 iznos od 2.018,36 EUR na ime prouzročnog parničnog troška zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 25. lipnja 2026. (dana donošenja presude) po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska

središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 23. svibnja 2025. pred ovim sudom podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete. Obrazlaže da se 5. lipnja 2022. oko 21,40 sati dogodila u mjestu Novoselo Trnovačko, na kolniku državne ceste (DC-25) prometna nezgoda na način što je divljač-medvjed pretrčavao kolnik ceste, te je tom prilikom udario u vozilo marke „Mazda“, registarske oznake GS 790-BA, kojim je uredno svojom kolničkom trakom upravljao Goran Šuper iz Gospića. Zbog navedenog naleta divljači iz lovišta kojim gospodari tuženik na vozilo i udarca u lijevi bočni prednji dio vozila, nastala je šteta na vozilu registarske oznake GS 790-BA, vl. Martin d.o.o. Gospić, Brušane b.b. U predmetnoj nezgodi oštećeno je predmetno vozilo koje je na dan prometne nezgode bilo je osigurano kod CROATIA osiguranje d.d. policom osiguranja od automobilskog kaska br. 004183026767 s rokom važenja od 28. prosinca 2021. do 28. prosinca 2022. Oštećeno društvo Martin d.o.o. 08. lipnja 2022. postavilo je zahtjev za naknadu štete na vozilu temeljem svog kasko osiguranja. Tužitelj je temeljem uvida u dostavljenu dokumentaciju u pogledu osnove i visine nastale štete, 20. lipnja 2022. po potpisanoj izjavi o namirenju isplatio oštećenom iznos od 1.645,76 EUR (12.400,00 kuna).

1.1. Lovištem iz kojeg je divljač istrčala gospodari tuženik, koji za nastalu štetu odgovara sukladno odredbama iz Zakona o lovstvu i Zakona o obveznim odnosima (članak 1063., 1064. i 1067. ZOO-a). Tuženik je imatelj divljači koja je u predmetnom štetnom događaju uzrokovala štetu za koju je tužitelj isplatio naknadu iz osiguranja. Stoga je tuženik pasivno legitimiran u ovome parničnom postupku. Divljač na cesti predstavlja opasnu stvar. Odredba čl. 86. Zakona o lovstvu propisuje pravilo da za nastalu štetu od divljači na prometnici odgovara ovlaštenik prava lova. Tužitelj je pozvao osiguravatelja tuženika na podmirenje regresnog duga, ali je namirenje ostalo bezuspješno. Stoga predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Prije svega, tuženik ističe prigovor promašene pasivne legitimacije budući da tuženik nije lovoovlaštenik na području na kojemu se predmetni štetni događaj dogodio, a niti je „divljač“ potekla iz lovišta tuženika. Naime, predmetni štetni događaj dogodio se u naseljenom mjestu Novoselo Trnovačko, Gospić. Navedeno je razvidno i iz Potvrde MUP-a. Sukladno čl. 11. Zakona o lovstvu zabranjeno je ustanovljenje lovišta u naseljenom mjestu. Jedinica lokalne samouprave za naseljeno mjesto dužna je izraditi PZD-Program zaštite divljači. Posljedično jedinica lokalne samouprave za područje PZD-a ima status lovoovlaštenika tj. prava i obveze lovoovlaštenika.

2.1. Također ističe prigovor promašene pasivne legitimacije jer divljač nije pronađena. Nadalje ističe da na dan i u vrijeme nastanka predmetnog štetnog događaja u lovištu tuženika nisu provođene bilo kakve lovne aktivnosti pa posljedično nema ni odgovornosti tuženika za nastalu štetu. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tužitelj je u daljnjem tijeku postupka naveo da je neosnovan prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika, koja nedvojbeno proizlazi iz Potvrde Policijske uprave Ličko-senjske, Policijske postaje Gospić, kao javne isprave i činjenice da je na lice mjesta izašao upravo lovnik tuženika Ivica Hećimović. Nije točno da je do nezgode došlo u naseljenom mjestu, što i ne bi oslobodilo odgovornosti tuženika kao lovoovlaštenika iz čijeg je lovišta izašla divljač i počinila

štetu. Tuženik ničim ne dokazuje da je jedinica lokalne samouprave izradila Program zbrinjavanja divljači, ni što je u njemu predviđeno, a ni Zakonom o lovstvu nije propisana njena odgovornost za štetu. Lovačka društva kao korisnici opasne stvari se ne mogu osloboditi od odgovornosti za štetu koju počini divljač čak ni pod pretpostavkom da je jedinica lokalne samouprave i donijela predmetni akt.

4. Sud je izveo dokazni postupak pregledom i čitanjem dokumentacije koja je priložena spisu i detaljno obrazložena dalje u obrazloženju, saslušanjem svjedoka Gorana Šupera (iskaz na stranici 163 spisa), svjedoka Ivica Hećimovića (iskaz na stranici 164 spisa) te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet Albertu Grabovcu iz Zagreba, Savska Opatovina 32 (Nalaz i mišljenje na stranici 178-182 spisa) utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25).

5. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

5.1. Predmet spora je isplata iznosa od 1.645,76 EUR s osnove regresnog zahtjeva koji iznos je tužitelj platio svom osiguraniku Martin d.o.o. Gospić 20. lipnja 2022., sve na temelju Police osiguranja automobilskog kaska broj 004183026767 od 28. prosinca 2021. (polica na stranici 7 spisa, izjava o namirenju, nalog za doznaku i izvadak po računu na stranici 16-18 spisa), a po osnovi nastale imovinske štete na osobnom vozilu marke Mazda, registarske oznake i broja GS 790-BA, a koja se dogodila 5. lipnja 2022. uslijed naleta vozila na divljač-medvjeda. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Odredbom čl. 963. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.) propisano je da isplatom naknade iz osiguranja prelaze na osiguratelja, po samom zakonu, do visine isplaćene naknade, sva osiguranikova prava prema osobi koja je po bilo kojoj osnovi odgovorna za štetu. Stoga je tužitelj bio ovlašten podnijeti predmetnu tužbu protiv tuženika. Iz Police osiguranja automobilskog kaska broj 004183026767 od 28. prosinca 2021. (polica na stranici 7 spisa) s trajanjem od 28. prosinca 2021. do 28. prosinca 2022. sud utvrđuje da je tužitelj po toj polici osiguranja bio osiguratelj za osobno vozilo marke Mazda, registarske oznake i broja GS 790-BA te da je osiguranik Martin d.o.o. Gospić, kojemu je tužitelj isplatio naknadu. Dakle, isplatom osigurnine osiguraniku kao oštećeniku nastupila je subrogacija na temelju zakona (čl. 963. st. 1. ZOO-a). Treća osoba, u ovom slučaju tuženik, ne može zbog činjenice što je provedeno osiguranje doći u gori pravni položaj pa osiguratelju može istaknuti sve prigovore koje je mogao istaknuti i osiguraniku do trenutka plaćanja naknade iz osiguranja.

7. Uvidom u Zapisnik o očevidu Policijske postaje Gospić od 5. lipnja 2022. utvrđeno je da se 5. lipnja 2022. u mjestu Novoselo Trnovačko dogodila prometna nezgoda te je prema izjavi vozača na kolnik izašla divlja životinja-medvjed. Na mjesto događaja prilikom obavljanja očevida došao je i lovnik tuženika Ivica Hećimović te su na mjestu događaja pronađeni tragovi tekućine crvene boje, nalik na krv koji su fotografirani. Cesta je na tom dijelu ravna, kolnik je bio suh, ograničenje brzine 50 km/h, bila je noć te je bilo vedro (Zapisnik s priložima na stranici 131-157 spisa).

7.1. Tuženik nije osporio da je predmetno vozilo bilo osigurano kod tužitelja po Polici osiguranja automobilskog kaska broj 004183026767 od 28. prosinca 2021. te

da je tužitelj svom osiguraniku Martin d.o.o. Gospić naknadio imovinsku štetu na predmetnom vozilu u iznosu od 1.645,76 EUR 20. lipnja 2022. (izvadak po računu na stranici 18 spisa), na način da je utuženi iznos platio društvu za popravak vozila za svog osiguranika. Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

8. Sporno jest je li tuženik odgovoran za nastalu štetu, odnosno je li dužan platiti utuženi iznos s obzirom na tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije da tuženik nije lovoovlaštenik na području na kojem se predmetni događaj dogodio te da divljač nije potekla iz lovišta tuženika, kao i da divljač nije pronađena te da toga dana nisu provedene lovne aktivnosti. Osporio je i visinu tužbenog zahtjeva.

9. Odštetna odgovornost osoba koja gospodare lovištem (lovoovlaštenika i lovozakupnika) i načela na kojima se ta odgovornost zasniva i to kao objektivna odgovornost, uređena je Zakonom o lovstvu (dalje: ZL-a, "Narodne novine" broj 99/18., 32/19., 32/20. i 127/24.) i to u čl. 80. st. 6. koji propisuje da se za štetu nastalu naletom vozila na divljač odgovara se na sljedeći način: - vozač ako se utvrdi da je upravljao vozilom protivno odredbama propisa kojima je uređeno područje o sigurnosti prometa na cestama i postojećim prometnim znakovima izričitih naredbi - lovoovlaštenik na čijem je lovištu nastala šteta ako se utvrdi da je šteta nastala zbog provođenja lova.

9.1. Nadalje, odštetna odgovornost tuženika uređena je i općim propisima obveznog prava kojima je uređena odgovornost za štetu od opasne stvari ili opasne djelatnosti i to konkretno čl. 1045. st. 3. ZOO-a, koji određuje da se za štetu od opasne stvari ili djelatnosti od kojih potječe povećana opasnost štete za okolinu odgovara bez obzira na krivnju, te daljnjim odredbama čl. 1063.-1067. ZOO-a budući da divljač koja pretrčava cestu na kojoj se odvija promet motornim vozilima predstavlja opasnu stvar, a šteta nastala u vezi opasnom stvari smatra se da potječe od te stvari (osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete). Izneseno stajalište potkrepljuje se identičnim stajalištem Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženim u Odlukama broj:U-I-2813/2014 od 3. lipnja 2016. i broj:U-I-6264/2014 od 4. ožujka 2015. te stajalištem Vrhovnog suda Republike Hrvatske iznesenim u niz njegovih odluka (npr. Rev-1816/90 i Rev-2070/92). Dakle, divljač koja pretrčava cestu se smatra opasnom stvari pa tuženik odgovara već pod pretpostavkama kada postoji uzročna veza između štetne radnje i štete, bez obzira na krivnju štetnika. Stoga se odgovara već na temelju objektivne činjenice da je šteta prouzročena, s time da kada je šteta nastala u vezi s opasnom stvari, uzročna veza između štetne radnje i štete se ne dokazuje, nego se uzročnost predmnijeva.

9.2. Iz iskaza svjedoka-vozača oštećenog vozila Gorana Šupera sud utvrđuje da se toga dana kretao vozilom iz smjera Brušana prema Gospiću te se nezgoda dogodila nakon ulaska u Rizvanušu u predjelu koji oni lokalci zovu Klanac. Nesreća se dogodila navečer, već je bio pao mrak. S lijeve strane mu je na kolnik izletio medvjed te je udario u njegovo vozilo. Nešto je jako puklo, a s obzirom da se medvjed zarotirao od udarca, udario je u kotač te aktivirao zračni jastuk iz sjedala. Svjedok se kretao brzinom od 50-60 km/h, a medvjed mu se u djeliću sekunde stvorio ispred auta. Svjedok je stao i upalio sva četiri žmigavca i vidio da medvjed leži na cesti. Odmah nakon toga je naišla njegova obitelj u drugom vozilu koji su također vidjeli medvjeda da leži na cesti. Nakon toga je zvao policiju, ali do dolaska policije medvjed se udaljio u šumu. Tom prilikom mu je oštećen prednji lijevi dio vozila i to branik, blatobran, zaštitna daska metalna, zračni jastuk i štok od vrata. Dodao je da je on inače i lovac. Na lice mjesta su došla i dvojica iz lovačkog društva, a mislim da

je jedan od njih osoba čeka ispred sudnice (Ivica Hećimović). Tragovi krvi su bili na kolniku te su ga oni išli i tražiti u šumu, ali ga nisu našli. Sa strane ceste nalazila se šuma. Imao je upaljena svjetla na vozilu. Misli da uopće nije stigao zakočiti prije nezgode. Kad je udario zakočio je i zaustavio vozilo možda 10 metara dalje. Na pitanje je li to naseljeno mjesto gdje je došlo do sudara, odgovorio je da nije, to je šuma i udaljeno je cca 300 metara od prve kuće. Tom cestom prolazi svaki dan više puta. Iskazao je da je imao kasko osiguranje te da mu je štetu nadoknadilo osiguravajuće društvo.

9.3. Iz iskaza svjedoka Ivica Hećimovića sud je također utvrdio da se mjesto na kojem se nezgoda dogodila nalazi između dva sela te da je na tom mjestu šuma, kao i da je to mjesto područje lovozakupnika-tuženika.

9.4. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Gorana Šupera, posebno uzimajući u obzir da sud ocjenjuje da svjedok nije zainteresiran za ishod ovog spora jer je štetu na svom vozilu namirio na temelju police kasko osiguranja. Na temelju iskaza svjedoka Gorana Šupera sud je utvrdio da je uzrok predmetne prometne nezgode divljač-medvjed na cesti. Isto proizlazi i iz iskaza svjedoka Ivica Hećimovića, kojeg je sud u cijelosti prihvatio, a koji je iskazao da se na licu mjesta nalazio izmet od medvjeda. Stoga je neosnovan prigovor tuženika kojim osporava da je na predmetno vozilo naletjela divljač jer divljač nije pronađena budući da je činjenicu da je divljač-medvjed udario u vozilo sud utvrdio na temelju iskaza svjedoka.

10. Iz Zapisnika o očevidu kojeg su sastavili policijski službenici Policijske postaje Gospić 5. lipnja 2022. sud utvrđuje da prilikom očevida policijski službenici nisu utvrdili postojanje prekršaja u smislu neprilagođene brzine kretanja. Također iz Zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola utvrđeno je da vozač nije bio pod utjecajem alkohola, opojnih droga ili lijekova (stranica 137 spisa). Stoga iz Zapisnika ne proizlazi ništa što bi ukazivalo da je vozač povrijedio odredbe čl. 51. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" broj 67/08., 48/10., 74/11., 80/13., 158/13., 92/14., 64/15., 108/17., 70/19., 42/20., 85/22., 114/22., 133/2023. i 145/24.).

11. Što se tiče tuženikovog prigovora da na dan i u vrijeme nastanka predmetnog štetnog događaja u lovištu tuženika nisu provedene bilo kakve lovne aktivnosti, ističe se da navedeno tužitelj nije niti tvrdio, odnosno da nije sporno da tuženik u vrijeme nezgode nije provodio lov. No, u konkretnom slučaju tuženik odgovara za nastalu štetu po pravilima objektivne odgovornosti na temelju odredbe čl. 1045. st. 3. ZOO-a. O tom pitanju je praksa Vrhovnog suda u Republici Hrvatskoj jedinstvena (tako i Rev-352/2022 od 5. travnja 2022., Rev-166/2024 od 24. rujna 2024.). Dakle, na odgovornost lovoovlaštenika za štetu nastalu na vozilu naletom vozila na divljač ne primjenjuje se isključivo odredba čl. 80. st. 6. Zakona o lovstvu, već se na njegovu odgovornost primjenjuje i Zakon o obveznim odnosima kao lex generalis u skladu s čl. 76. st. 2. Zakona o lovstvu u slučajevima u kojima je do naleta vozilom na divljač došlo uslijed istrčavanja divljači na kolnik ceste ako u to vrijeme nije proveden lov te divljači.

12. Nadalje, tuženikov prigovor promašene legitimacije u kojem tuženik ističe da nije lovoovlaštenik na području na kojemu se predmetni štetni događaj dogodio te da divljač nije potekla iz lovišta tuženika, kao i da se predmetni štetni događaj dogodio u naseljenom mjestu, sud utvrđuje neosnovanim. To iz razloga što iz iskaza svjedoka Gorana Šupera, vozača oštećenog vozila sud utvrđuje da se nezgoda nije dogodila u naseljenom mjestu, već u šumi na udaljenosti cca 300 metara od prve kuće. Također je neosnovan navod da divljač nije potekla iz lovišta tuženika budući da je svjedok Ivica Hećimović iskazao da je lovnik u društvu tuženika te da je došao

po pozivu policije na lice mjesta, kao i da je mjesto na kojem se dogodila nezgoda područje lovozakupnika-tuženika. Iz njegovog iskaza sud također utvrđuje da se nezgoda dogodila između dva sela te da se na tom mjestu nalazi šuma.

13. U odnosu na tuženikove navode da je jedinica lokalne samouprave za naseljeno mjesto dužna izraditi program zaštite divljači, ističe se da tuženik ničim nije dokazao da je program zaštite divljači izrađen, što je bio dužan učiniti sukladno odredbi čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a. Osim toga, u konkretnom slučaju utvrđeno je da je predmetna šteta nastala od divljači koja se nalazi unutar granica lovišta obzirom da predmetna dionica ceste prolazi uz granice lovišta pa je za nastalu štetu odgovoran tuženik.

14. Nadalje, sud je prihvatio tužiteljev prijedlog i odredio izvođenje dokaznog postupka vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za cestovni promet radi utvrđenja visine štete nastale na predmetnom vozilu. Stalni sudski vještak Albert Grabovac iz Zagreba, Savska Opatovina 32 je u svom Nalazu i mišljenju zaprimljenom kod suda 3. ožujka 2026. (stranica 178-182 spisa) utvrdio visinu troškova popravka prema ponudi društva za popravak vozila Mazda od 3.048,33 EUR (s PDV-om). Vještak smatra, s obzirom na protek vremena od nastanka štete 5. lipnja 2022. do izrade ponude za popravak vozila Mazda 27. veljače 2026., da je utuženi iznos realan te da predstavlja stvarnu štetu na predmetnom vozilu.

14.1. Sud je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka s obzirom da je njegov Nalaz ocijenio objektivnim, jasnim i u skladu s ostalim izvedenim dokazima (dokumentacijom koja prileži spisu), posebno uzimajući u obzir da stranke nisu imale primjedbi na Nalaz i mišljenje.

15. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je nalet divljači-medvjeda na vozilo bio neočekivan i neizbježan te da vozač nije mogao izbjeći udarac u divljač. Stoga sud zaključuje da vozač vozila nije postupao protivno prometnom pravilu, odnosno da nema njegove krivnje. Iz Zapisnika o očevidu sud je utvrdio da nije podnesena kaznena prijava, niti optužni prijedlog protiv osiguranika tužitelja radi postupanja vozača protivno odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama, iz čega također proizlazi da je uzrok nastanka nezgode iznenadno istrčavanje divljači na prometnicu. Stoga ne postoje okolnosti za oslobođenje tuženika od odgovornosti za štetu u smislu čl. 1067. st. 1. i 2. ZOO-a.

16. U konkretnom slučaju je do štete došlo zbog sudara dvije opasne stvari-motornog vozila u pokretu i divljači koja je iskočila na cestu. Budući da je u konkretnom slučaju, na temelju iskaza svjedoka-vozača i Zapisnika o očevidu Policijske postaje Gospić od 5. lipnja 2022. utvrđeno da se vozač kretao dopuštenom i prilagođenom brzinom; da nije bio pod utjecajem alkohola, opojnih droga ili lijekova te da nije mogao izbjeći sudar, to je sud utvrdio da je tuženik odgovoran za štetu jer je šteta nastala od divljači koja je u takvim okolnostima opasna stvar, a nije utvrđeno protupravno ponašanje vozača. U konkretnom slučaju tuženik odgovara za nastalu štetu po pravilima objektivne odgovornosti na temelju odredbe čl. 1045. st. 3. ZOO-a. O tom pitanju je praksa Vrhovnog suda u Republici Hrvatskoj jedinstvena (tako i Rev-352/2022 od 5. travnja 2022., Rev-166/2024 od 24. rujna 2024.).

16.1. Iz svega navedenog proizlazi da je za naknadu štete odgovoran tuženik na temelju citiranih zakonskih odredbi. S obzirom na to da se divljač na cesti smatra opasnom stvari, to na temelju odredbe čl. 1064. ZOO-a za nastalu štetu odgovara njezin vlasnik po načelu objektivne odgovornosti, odnosno tuženik kao lovoovlaštenik lovišta s kojega je medvjed istrčao na cestu. Tuženik nije dokazao okolnosti koji bi ga

oslobodile odgovornosti za štetu, što je dužan učiniti sukladno odredbi čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a.

17. Što se tiče visine nastale štete, sud je prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka budući da je u tom dijelu argumentiran, detaljno obrazložen i u skladu s dokumentacijom koja je priložena spisu (posebno izvidom štete, stranica 15-16 spisa). Vještak je utvrdio da je na predmetnom vozilu nastala imovinska šteta od 3.048,33 EUR s PDV-om. Kraj nesporne činjenice da je tužitelj svom osiguraniku isplatio manji iznos od onog kojeg je utvrdio vještak, odnosno iznos od 1.645,76 EUR po osnovi popravka, to sud utvrđuje osnovanim tužbeni zahtjev u cijelosti. Stoga je sud prihvatio tužbeni zahtjev u utuženom iznosu i donio odluku kao u t. I. izreke presude.

17.1. Za tužitelja je šteta nastala 20. lipnja 2022. kada je svom osiguraniku platio utuženi iznos (izvadak po računu na stranici 18 spisa). Stoga je sud u t. I. izreke presude naložio tuženiku naknaditi štetu tužitelju u utuženom iznosu od 1.645,76 EUR. Na temelju odredbe čl. 1086. ZOO-a obveza naknade štete smatra se dospjelom trenutka nastanka štete, pa je stoga sud tužitelju dosudio zakonske zatezne kamate od 20. lipnja 2022., od kojeg datuma ih je tužitelj i tražio, po stopi za ostale odnose propisanoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

18. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tužitelju nadoknaditi parnične troškove. Stoga je sud tužitelju, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.645,76 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 2.018,36 EUR (t. II. izreke presude). Tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 66,36 EUR i na presudu od 140,00 EUR sukladno Tar. br. 1/1 Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.) te na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.) budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava obrazloženih podnesaka od 11. srpnja 2025., kojim se očituje na tuženikove navode iz odgovora na tužbu te od 11. ožujka 2026., kojim se očituje na Nalaz i mišljenje vještaka u iznosu od po 200,00 EUR (ukupno 400,00 EUR) sukladno Tbr. 8/1, troška zastupanja na ročištima 11. rujna 2025., 6. studenog 2025. i 26. svibnja 2026. u iznosu od po 200,00 EUR (ukupno 600,00 EUR) sukladno Tbr. 9/1, što ukupno iznosi 1.000,00 EUR uvećano za PDV u iznosu od 250,00 EUR sukladno Tbr. 42, sve uvećano za troškove vještačenja od 500,00 EUR i troškove svjedoka od 62,00 EUR.

18.1. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke. Budući da je takav zahtjev tužitelj postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki II. izreke presude.

Rijeka, 25. lipnja 2026.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave na e-oglasnoj ploči, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Odluka o sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10 i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Žalba protiv ove presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a u vezi s čl. 502. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30889-ef1a7**

Kontrolni broj: **08aeb-2c5b6-cbf56**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.